

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCLXXXIX. Amator filiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

peto, & pro ipso juvene. Nihil dico de fato domus nostræ, non persequor rationem quoque metus mei: illud interim contentus sum, dicere, Supervacui sunt metus, nihil imminet: sed & spectat ista plerumque sapientia gravior. Quid tu accidere credis illis, qui liberos habent? quid maritis? pater timeo. Sed rationem metus habent: sive ut maxime vereor fatum istud est domus nostræ. Ignosces enim quod filios meos ultra mortem persequor: nihil de illo timui, qui primus tyrannus fuit: iisdem præceptis erat educatus, quibus tu: illo occiso timere non debui, ne quis ex vobis idem cogitaret: occupavit tamen arcem alter, non in totum sua culpa difficile fuit obstare illis, qui convenerant tyranno priore, & velut ad hæredem. Non potes tutus esse in ea civitate, in qua timeris. Nihil cogitasti: timeo, dum innocens es; vereor, ne si quis te occiderit, videatur tyrannicidium fecisse.

CCLXXXIX.

Amator filie.

QUI CAUSA MORTIS FUERIT, CAPITE PUNIATUR. Speciosam quidam filiam de amore confessus, amico dedit servandam: & rogavit ne sibi redderetur petenti: post tempus petit: non accepit: suspendit se: accusatur amicus quod causa mortis fuerit.

S E R M O.

CUSTODIENDA est amici persona, ut quanquam de re nefaria, non tamen sine respectu amici loquatur, & actione tota misereatur illius. Illud vero, quod periit laudet, & magis desperatione eum fecisse dicat, quam cogitatione turpissimi amoris.

D E C L A M A T I O.

ANtequam dico, quo crimine reus sim, dicendum est, cui dicar fuisse causa mortis. Periit amicus meus, non esse hoc vulgare nomen, ipse monstravit. Hunc igitur occidisse

¹ Sed & spectat.] Vet. Cod. sed expectat. Et paullo post, illis quæ convenerant. Pithæus.

cidisse dicor nulla lucri spe, nam filiam relinquebat: nulla
 offensa; nam & ille mihi credidit, & ego nihil feci extra
 præceptum. Quidquid est igitur, quod obicitur mihi, ex
 bona mente proficiscitur. Videamus tamen, an ubi ani-
 mus accusari non debet, jus hæreat: quæritur quid sit
 CAUSA MORTIS. Accusator dicit, Per quem factum
 sit, ut aliquis moreretur: si quis, quod natura mortiferum
 sit, adversus aliquem fecerit. ¹ Quæ si sequenda definitio
 est, ² accusabitur & ille, qui alicui suaserit peregrinatio-
 nem, deinde is aut naufragio perierit, aut latrocinio: ipsi
 convictus infamabuntur, ex quibus cruditas & interitus.
 Nihil igitur hic factum est, quod omnibus mortiferum:
 nam sicut telum omnibus mortiferum est, ita causa mortis
 est, quæ occidit omnes. Detrahe huic amorem, nihil erit
 propter quod moriatur. Volo tamen causam facere diffi-
 ciliorem: non deposuerit apud me filiam, nihil præcepe-
 rit? tanquam melior amicus defendere filiam, in qua pater
 furebat, volui: non enim amor erat, qui sic stimulabat. Ab-
 duxi, custodivi: nonne recipere non debuit, qui periit
 quod non recepit? non reddidi: duxisset in jus, per judicem
 peteret: hoc si fecisset, mea laus erat: sed libenter cedo:
 ipse ipse fecit rem admirabilem, fecit ut in laudem verteret
 hoc ipsum, quod turpiter amabat. Quem tum enim illi
 animum fuisse putatis, cum in illo furore tenuit tamen af-
 fectum patris? perduxit ad amicum, deposuit. ³ At enim
 petivit postea. Si animum illius metiri velimus, intellige-
 mus non fuisse petiturum, nisi quod sciebat ⁴ me redditu-
 rum: sequutus est illum impetum animi sui. At enim pe-
 tiit: adjice præterea sanitatem, & non acceperat: sed ne
 peteret,

¹ *Quæ si sequenda.*] Fab. lib. VI. c. 4.
 Idem.

² *Accusabitur & ille, qui alicui suase-
 rit.*] Iisdem fere verbis lib. 7. Inst. c. 4.
 Nec undecunque causa fluxit, ibi culpa
 est: ut si cui quis protectionem suaserit,
 ut ad amicum accedat trans mare, & is

naufragio perierit: ad coenam invitavit,
 & is cruditate illic contracta decesserit.

Erodianus.

³ *At enim petivit.*] Alii, *At enim de-
 posuerit, petivit postea.* Pirh.

⁴ *Me redditurum.*] *Non redditurum,
 & paulo post, utique petiturum.* Idem.

peteret, deposuerat. Hæc satis plena defensio esset, si qua ego divinatione colligere potuissem, utique periturum si non reddidisssem: deceptit me quod ante fortius tulerat: neque enim hoc dico; redditurum me fuisse, si periturum patrem scissem: optime partes amici custodissem, si non reddidisssem.

C C X C.

Abdicans reductum ob furorem.

Luxuriosus abdicatus, furere cœpit. Reductus à patre, sanatus, abdicatur.

DECLAMATIO.

SI conscius mihi, iudices, ullius culpæ essem, propter quam iterum abdicarer: scitis mihi non defuisse tacendi verecundiam. Sed facile fuit prius silentium: primum, quod sperabam fore exorabilem patrem: deinde, quod certum erat, propter quod abdicarer. Nunc intelligo in multas me mitti posse suspiciones, cum expellar ab optimo patre: nec mihi ullo modo poterat ignosci, si offendissem statim. Tota igitur actione hoc mihi objiciendum est: nihil me fecisse. Nec mihi, iudices, in animo est excusare vitam priorem, nec ut me dicam nunquam dignum fuisse abdicatione: ¹ sed ut me putem diu fuisse abdicatum, illa non narrabo, quam indulgens mihi ab ætate prima fuerit pater: quod fortasse etiam corruperit mores meos: ² nec illud error adolescentiæ, nec ætatis natura. Luxuriosum putat fuisse: ego tamen insanus eram, & defendendus quidem, si contradixissem: sed perseveraturum patrem negabant propinqui: sic factum est, ut dolorem silentio premerem, qui clusus atque intra cogitationes receptus, abstulit mentem. Cæterum tamen (si verum velimus loqui) mutus fuit. Quas hic ego patri gratias agam? re-

duxit

¹ Sed ut me putem diu fuisse abdicatum.]
Forte: sed ut me probem tacuisse abdicatum. Ut vobis fides fiat causas habuisse illud meum prius silentium, quod modo appellavit. Gronovius.

² Nec illud error adolescentiæ.] Con-jicio: nec ille, errore adolescentiæ me, an ætatis natura, luxuriosum putavit fuisse. Ego tamen sanus eram, & defendendus quæque, si contradixissem. Idem.